

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 106.

Vydána dne 27. listopadu 1923.

Obsah: 222. Labská plavební akta se Závěrečným protokolem, podepsaná v Drážďanech dne 22. února 1922 a doplněná Dodatkovým protokolem, podepsaným v Paříži dne 31. března 1923.

222.

Labská plavební akta

se Závěrečným protokolem, podepsaná v Drážďanech dne 22. února 1922 a doplněná
Dodatkovým protokolem, podepsaným v Paříži dne 31. března 1923.

AU NOM DE LA
RÉPUBLIQUE TCHÉCOSLOVAQUE.

TOMÁŠ G. MASARYK,

PRÉSIDENT
DE LA RÉPUBLIQUE TCHÉCOSLOVAQUE,
A TOUS CEUX

QUI CES PRÉSENTES LETTRES LIRONT
OU LEUR LECTURE ENTENDRONT

SALUT.

AU NOM DE LA RÉPUBLIQUE TCHÉCO-
SLOVAQUE, DE L'ALLEMAGNE, DE LA BELGIQUE,
DE LA FRANCE, DE LA GRANDE-BRETAGNE
ET DE L'ITALIE FURENT CONCLUS À DRESDE,
LE 22 FÉVRIER 1922,

L'ACTE DE NAVIGATION DE L'ELBE
ET LE PROTOCOLE DE CLÔTURE, COMPLÉTÉS
PAR LE PROTOCOLE ADDITIONNEL, SIGNÉ
À PARIS, LE 31 MARS 1923, ACTE ET PROTOCOLES
DONT LA TENEUR SUIT:

Acte de Navigation de l'Elbe.

En vue de déterminer d'un commun accord,
conformément aux stipulations du Traité de
Versailles du 28 juin 1919, les règles con-
cernant la navigation sur le réseau Interna-

(Překlad.)

JMÉNEM
REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

TOMÁŠ G. MASARYK,

PRESIDENT
REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ,

VŠEM,
KTERÍ TENTO LIST ČÍSTI NEBO ČTOUCE
SLYŠETI BUDOU,

POZDRAVENÍ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ,
NĚMECKA, BELGIE, FRANCIE, VELKÉ BRITANIE
A ITALIE

BYLY SJEDNÁNY V DRÁŽDANECH
DNE 22. ÚNORA 1922

LABSKÁ PLAVEBNÍ AKTA
A ZÁVĚREČNÝ PROTOKOL, DOPLNĚNÉ
DODATKOVÝM PROTOKOLEM, PODEPSANÝM
V PAŘÍŽI DNE 31. BŘEZNA 1923,
KTERÉ ZNÍ:

Labská plavební akta.

Aby byly podle ustanovení smlouvy Ver-
sailleské z 28. června 1919 společnou dohodou
určeny předpisy o plavbě po mezinárodní lab-
ské síti, ustanovily Německo, jednající jmé-

tional de l'Elbe, l'Allemagne, agissant tant en son nom qu' au nom des états allemands riverains de l'Elbe, la Belgique, la France, la Grande-Bretagne, l'Italie, la Tchécoslovaquie ont désigné pour leurs Plénipotentiaires, savoir:

Le Président du Reich Allemand:

M. Arthur Seeliger,
Ministre plénipotentiaire;

M. Max Peters,
Secrétaire d'État, Conseiller intime actuel;

M. Hans Gottfried von Nostitz-Drzewiecki,
ancien Ministre plénipotentiaire, Conseiller intime actuel;

M. Johann Daniel Kroenig,
Conseiller d'État.

Sa Majesté le Roi des Belges:

M. Jules Brunet,
Ministre plénipotentiaire;

Le Président de la République Française:

M. André Charguéraud,
Président de la Commission centrale du Rhin.

Sa Majesté le Roi du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande et des territoires Britanniques au delà des mers, Empereur des Indes:

M. John Grey Baldwin.

Sa Majesté le Roi d'Italie:

Le marquis Renier Paulucci di Calboli,
Ambassadeur honoraire.

Le Président de la République Tchécoslovaque:

M. Bohuslav Müller,
Ministre plénipotentiaire, Secrétaire d'État au Ministère des Travaux publics;

M. Antonín Klír,
Professeur à la Haute École Polytechnique tchèque de Prague,

nem svým, jakož i jménem německých států polabských, Belgie, Francie, Velká Británie, Italie, Československo svými plnomocníky:

President německé říše:

p. Artura Seeligera,
zplnomocněného ministra;

p. Maxe Peterse,
státního tajemníka, skutečného tajného radu;

p. Jana Bohumíra z Nosticů-Drzewieckých,
bývalého zplnomocněného ministra, skutečného tajného radu;

p. Jana Daniela Kroeniga,
státního radu.

Jeho Veličenstvo král Belgů:

p. Julia Bruneta,
zplnomocněného ministra.

President republiky francouzské:

p. Ondřeje Charguérauda,
předsedu Ústřední komise Rýnské.

Jeho Veličenstvo král spojeného království Velké Británie a Irska i britských zámořských území, císař indický:

p. Jana Greye Baldwina.

Jeho Veličenstvo král italský:

p. markýze Reniera Paulucciho di Calboli,
honorárního vyslance.

President republiky československé:

p. Bohuslava Müllera,
splnomocněného ministra, státního tajemníka v ministerstvu veřejných prací;

p. Antonína Klíra,
profesora na české vysoké škole technické v Praze,

Lesquels, après avoir échangé leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, ont arrêté les dispositions suivantes:

CHAPITRE PREMIER. RÉSEAU INTERNATIONAL.

Article 1.

Le réseau international de l'Elbe, ci-après désigné sous le nom d'Elbe, comprend l'Elbe depuis son confluent avec la Vltava (Moldau) jusque dans la pleine mer et la Vltava depuis Prague jusqu'à son confluent avec l'Elbe.

Ce réseau pourra être étendu par décision de l'État ou des États riverains territorialement intéressés, sous réserve du consentement unanime de la Commission visée à l'article 2.

CHAPITRE II. ATTRIBUTIONS et ORGANISATION de LA COMMISSION INTERNATIONALE DE L'ELBE.

Article 2.

La Commission instituée par le Traité de Versailles et composée, aux termes de l'article 340 de ce traité, de:

4 représentants des États allemands riverains de l'Elbe,

2 représentants de l'État tchécoslovaque,

1 représentant de la Grande-Bretagne,

1 représentant de la France,

1 représentant de l'Italie,

1 représentant de la Belgique,

est chargée:

a) de veiller au maintien de la liberté de navigation et au bon état d'entretien de la voie navigable ainsi qu' à l'amélioration de cette voie;

b) de se prononcer sur les plaintes auxquelles donne lieu l'application de la présente Convention ainsi que des règlements qu'elle prévoit;

c) de constater si les tarifs appliqués répondent aux conditions stipulées par la présente Convention;

d) de se prononcer sur les recours portés en appel devant elle

kterí, vyměňivše své plné moci a shledavše je v řádné a náležitě formě, usnesli se takto:

HLAVA I. MEZINÁRODNÍ SÍŤ.

Článek 1.

Mezinárodní síť labská, označovaná dále jménem Labe, zahrnuje v sobě Labe od stoku s Vltavou až do širého moře a Vltavu od Prahy až do stoku s Labem.

Tuto síť bude možno rozšířiti rozhodnutím pobřežního státu nebo pobřežních států územně dotčených, avšak k tomu jednomyslně komise, označená ve článku 2.

HLAVA II. PŮSOBNOST A ORGANISACE MEZI- NÁRODNÍ LABSKÉ KOMISE.

Článek 2.

Komise, zřízená smlouvou Versailleskou a složená dle článku 340 této smlouvy ze:

4 zástupců německých států polabských,

2 zástupců státu československého,

1 zástupce Velké Britanie,

1 zástupce Francie,

1 zástupce Italie,

1 zástupce Belgie,

má za úkol:

a) bdíti nad zachováváním svobody plavby a nad udržováním dobrého stavu plavební cesty, jakož i nad zlepšováním této cesty;

b) vyslovovati se o stížnostech vyvolaných prováděním této úmluvy, jakož i řádů, na jejich vydání úmluva odkazuje;

c) zjišťovati, zda používané sazby odpovídají podmínkám, stanoveným touto úmluvou;

d) vyslovovati se o odvoláních jí podaných.

e) et, d'une manière générale d'exercer les attributions résultant des stipulations de la présente Convention.

La Commission fait procéder à toutes enquêtes et inspections qu'elle juge utiles par des personnes qu'elle désigne à cet effet. Elle doit faire participer les autorités des États riverains à toutes inspections et voyages exécutés par elle-même, ou par des personnes désignées par elle.

Article 3.

Le siège légal de la Commission est fixé à Dresde.

Article 4.

Suivant un tour de rôle arrêté par la Commission, la présidence est exercée par chacun des membres, depuis le début d'une session ordinaire obligatoire jusqu'à l'ouverture de la session ordinaire obligatoire suivante.

Article 5.

La Commission tient normalement deux sessions ordinaires par an, chacune autant que possible dans le même mois, dont l'une est obligatoire et l'autre facultative. Elle se réunit, en outre, en session extraordinaire, soit sur l'initiative de son Président, soit sur une demande formulée par deux délégations au moins.

Les convocations pour les sessions doivent être adressées aux membres au moins trois semaines à l'avance.

Article 6.

La Commission ne peut délibérer valablement que si quatre délégations, représentant au moins six voix, sont présentes ou représentées.

Les décisions de la Commission sont prises à la majorité des voix, en dehors des cas spécifiés dans la présente Convention où une majorité spéciale est requise.

En cas de partage des voix, la voix du Président n'est pas prépondérante.

Quel que soit le nombre de ses membres présents, chaque Délégation a un nombre de voix égal à celui des représentants auquel elle a droit.

e) a vůbec vykonávati pravomoc, vyplývající z ustanovení této úmluvy.

Komise provádí veškerá šetření a dozor, jež uzná nutnými, osobami, jež k tomu ustanoví. Musí přibrati úřady pobřežních států ke všem inspekcím a cestám, jež koná sama neb osoby jí ustanovené.

Článek 3.

Zákonitým sídlem komise stanoví se Drážďany.

Článek 4.

Předsednictví v komisi vykonává — podle pořadí stanoveného komisí — každý člen od počátku jednoho až do zahájení nejbližšího povinného řádného zasedání.

Článek 5.

Komise koná zpravidla dvě řádná zasedání ročně, každé pokud možná v témže měsíci; z těch je jedno povinným a druhé nepovinným. Vedle toho schází se komise k zasedání mimořádnému buď z podnětu předsedova nebo na žádost, podanou alespoň dvěma delegacemi.

Pozvání k zasedáním musí býti rozeslána členům nejméně tři neděle předem.

Článek 6.

Komise může pravoplatně jednati jen tehdy, jsou-li přítomny nebo zastoupeny čtyři delegace, mající nejméně šest hlasů.

Kromě případů vyznačených v této úmluvě, ve kterých se žádá zvláštní většina, rozhoduje komise prostou většinou hlasů.

Při rovnosti hlasů není hlas předsedův rozhodujícím.

Nehledíc k počtu přítomných členů, přísluší každé delegaci počet hlasů, rovnající se počtu zástupců, na který má právo.

Article 7.

Il est établi au siège de la Commission un Secrétariat qui comprendra un Secrétaire général et un Secrétaire général adjoint, assistés du personnel nécessaire.

Les membres du Secrétariat sont nommés, retribués et licenciés par la Commission.

Le Secrétaire général et le Secrétaire général adjoint sont désignés par un vote unanime de la Commission. Ils ne peuvent pas appartenir à la même nationalité.

Le Secrétaire général est chargé notamment:

- a) de la conservation des archives,
- b) de l'expédition des affaires courantes de la Commission,
- c) de présenter à la Commission un rapport annuel sur les conditions de la navigation et l'état de navigabilité du fleuve.

Le Secrétaire général adjoint est associé à l'instruction de toutes les affaires et remplace le Secrétaire général empêché.

Article 8.

Les Délégués, le Secrétaire général et son adjoint jouissent des privilèges diplomatiques d'usage. Ils recevront des États riverains, ainsi que les personnes désignées par la Commission, toutes les facilités nécessaires pour l'accomplissement des actes de leurs fonctions.

Article 9.

Pour l'interprétation des Actes de la Commission, le texte français fait foi.

Article 10.

Les frais et les émoluments des Délégués sont supportés par les Gouvernements qu'ils représentent.

Les dépenses générales de la Commission sont réparties entre les États représentés proportionnellement au nombre de Délégués auquel ils ont droit, dans la mesure où elles ne seraient pas couvertes par d'autres ressources dont la Commission déciderait la création.

Article 11.

La Commission fixe dans un règlement intérieur les dispositions de détail relatives à son fonctionnement et à son organisation.

Článek 7.

V sídle komise jest zřízen sekretariát, sestávající z generálního tajemníka, jeho náměstka a potřebného personálu.

Členy sekretariátu jmenuje, platí a propouští komise.

Generální tajemník a jeho náměstek ustanovují se jednomyslným usnesením komise. Nemohou přináležeti k téže národnosti.

Generální tajemník má jmenovitě za úkol:

- a) spravovati archiv,
- b) vyřizovati běžné záležitosti komise,
- c) podávati komisi výroční zprávy o poměrech plavebních a splavnosti řeky.

Náměstek generálního tajemníka účastní se šetření o všech záležitostech a zastupuje generálního tajemníka, je-li zaneprázdněn.

Článek 8.

Delegáti, generální tajemník a jeho náměstek požívají obvyklých výsad diplomatických. Pobřežní státy poskytnou jim, jakož i osobám označeným komisí veškerý úlevy potřebné k jejich úředním výkonům.

Článek 9.

Pro výklad listin komise je rozhodující znění francouzské.

Článek 10.

Výlohy a požitky delegátů hradí vlády, jež tyto zastupují.

Povšechné výdaje komise rozvrhují se mezi zastoupené státy úměrně k počtu delegátů, na který mají právo, ledaže by byly hrazeny z jiných prostředků, na jejichž opatření by se komise usnesla.

Článek 11.

Komise stanoví vnitřním řádem podrobné předpisy o své činnosti a organizaci.

CHAPITRE III.

RÉGIME DE LA NAVIGATION.

§ 1.

Liberté de navigation et égalité de traitement.

Article 12.

La navigation sur l'Elbe est librement ouverte aux navires, bateaux et radeaux de toutes les Nations, à charge pour ceux-ci de se conformer aux stipulations de la présente Convention.

Article 13.

Les ressortissants, les biens et les pavillons de toutes les nations seront, sous tous les rapports, traités sur le pied d'une parfaite égalité, de telle sorte qu'aucune distinction ne soit faite, au détriment des ressortissants, des biens et du pavillon d'une Puissance quelconque, entre ceux-ci et les ressortissants, les biens et le pavillon de l'État riverain lui-même, ou de l'État dont les ressortissants, les biens et le pavillon jouissent du traitement le plus favorable.

§ 2.

Droits et redevances.

Article 14.

En dehors des droits de douane, d'octroi local ou de consommation, ainsi que des taxes prévues par la présente Convention, il ne sera perçu aucun droit, impôt, redevance ou péage d'aucune espèce qui frapperait directement la navigation.

§ 3.

Transit.

Article 15.

Le transit est libre sur l'Elbe, qu'il s'effectue directement ou après transbordement ou après mise en entrepôt.

Il ne sera perçu aucun droit du fait de ce transit.

§ 4.

Formalités douanières.

A. Transit direct.

Article 16.

Le capitaine, patron ou floteur qui traverse en transit direct le territoire compris

HLAVA III.

PLAVEBNÍ REŽIM.

§ 1.

Svoboda plavby a rovné nakládání.

Článek 12.

Plavba po Labi je svobodně přístupna lodím, člunům a vorům všech národností; tyto jsou však povinny řídit se ustanoveními této úmluvy.

Článek 13.

S příslušníky, majetkem a vlajkami všech národností bude v každém směru nakládáno podle zásady úplné rovnosti, takže se nebude činiti ke škodě příslušníků, majetku a vlajky žádné mocnosti rozdílu mezi nimi a příslušníky, majetkem a vlajkou pobřežního státu samotného nebo státu, jehož příslušníci, majetek a vlajka požívají největších výhod.

§ 2.

Poplatky a dávky.

Článek 14.

Kromě cel, místní potravní neb spotřební daně, jakož i poplatků stanovených touto úmluvou nebude vybírán žádný jiný poplatek, daň, dávka neb mýto jakéhokoli druhu, kterými by plavba byla přímo postížena.

§ 3.

Průvoz.

Článek 15.

Průvoz na Labi je volný, ať se koná přímo nebo s překládáním aneb s přechodným uložením nákladu do skladiště.

Z pouhého důvodu průvozu nebude vybírán žádný poplatek.

§ 4.

Celní formality.

A. Přímý průvoz.

Článek 16.

Kapitán, velitel lodi nebo vůdce vorů, který projíždí v přímém průvozu územím uvnitř

à l'intérieur des frontières douanières d'un État riverain a le droit de continuer son voyage, sans faire préalablement vérifier son chargement, à la condition, soit de laisser clore les ouvertures donnant accès à la cale qui ne seraient pas déjà closes, soit de recevoir à son bord des gardiens officiels, soit enfin de se soumettre à ces deux formalités douanières ensemble. Les gardiens n'ont droit gratuitement qu'au logement, au feu, à la lumière et à la nourriture.

A la sortie, la douane a le droit de procéder à la vérification des clôtures.

Les États riverains reconnaissent réciproquement leurs clôtures douanières. Le bénéfice de cette disposition est étendu aux autres États dont les clôtures seraient établies dans les mêmes conditions.

Sauf au cas où un soupçon légitime de contrebande basé sur les faits prouvés peut être relevé, ou lorsque les clôtures douanières ont été brisées, les autorités de l'État transité ne peuvent exiger la production du manifeste (Article 35) d'un navire ou bateau qui a déjà été clôturé. Ce manifeste, établi en deux exemplaires, doit être visé par l'autorité qui appose les clôtures. Un exemplaire est remis à cette autorité, l'autre doit se trouver à bord.

Article 17.

Lorsque des circonstances exceptionnelles ou quelque accident de nature à compromettre le salut, soit du navire ou bateau, soit de la cargaison, obligent un capitaine ou patron à rétablir les ouvertures donnant accès à la cale, il s'adresse, à cet effet, aux employés de la douane la plus voisine et attend leur arrivée. Si le péril est imminent et qu'il ne puisse attendre, il doit en donner avis à l'autorité locale la plus proche qui procède à l'ouverture de la cale et dresse procès-verbal du fait.

Lorsqu'un capitaine ou patron a pris des mesures de son propre chef, sans demander ou sans attendre l'intervention des employés de la douane ou de l'autorité locale, il doit prouver d'une manière suffisante que le salut soit du navire ou bateau, soit de la cargaison en a dépendu, ou qu'il a dû agir ainsi pour éviter un danger pressant. En pareil cas, il doit, aussitôt après avoir écarté le péril, prévenir les employés de la douane la plus proche ou, s'il ne peut les trouver, l'autorité locale la plus voisine qu'il puisse trouver pour faire constater les faits.

celních hranic některého pobřežního státu, má právo pokračovati v plavbě, aniž dříve dal zjistiti svůj náklad, s podmínkou, že buď dá uzavřítí otvory, jimiž se vstupuje do lodního prostoru, ačli nebyly již uzavřeny, neb že přijme na svou loď úřední dozorce aneb konečně že se podrobí oběma těmto celním formalitám současně. Dozorci mají právo pouze na bezplatné ubytování, otop, světlo a stravu.

Při překročení celních hranic má celní úřad právo zkoumati uzávěry.

Pobřežní státy uznávají navzájem své celní uzávěry. Výhody tohoto ustanovení rozšiřují se na jiné státy, jichž uzávěry by byly stejně zařízeny.

Úřady průvozního státu nemohou žádati předložení manifestu (článek 35) lodí neb člunu, jež byly již uzavřeny, leč že je tu oprávněné podezření z podloudnictví, založené na prokázaných skutečnostech, nebo že jsou celní uzávěry porušeny. Tento manifest, vyhotovený ve dvou exemplářích, musí býti potvrzen úřadem, který dává uzávěry. Jeden exemplář zůstane u tohoto úřadu, druhý pak musí býti na lodi.

Článek 17.

Když mimořádné okolnosti nebo nějaká nehoda, jež by mohla ohroziti loď nebo člun anebo také náklad, donutí kapitána aneb velitele otevřítí otvory, jimiž se vstupuje do lodního prostoru, obrátí se též za tím účelem na úředníky nejbližšího celního úřadu a vyčká jich příchodu. Hrozí-li bezprostřední nebezpečí, takže nelze čekatí, musí o tom vyrozuměti nejbližší místní úřad, který otevře lodní prostory a sepíše o případu protokol.

Učinil-li kapitán neb velitel opatření o své újmě, aniž si vyžádal aneb vyčkal zakročení celních zřízenců neb místního úřadu, musí dostatečně prokázati, že závisela na tom zachrana lodi, člunu nebo nákladu, nebo že musil tak jednati, aby zabránil naléhavému nebezpečí. V podobném případě musí, jakmile jest odstraněno nebezpečí, zpravit zřízence nejbližšího celního úřadu, neb nemůže-li jich najíti, nejbližší dosažitelný místní úřad, by věc zjistili.

Il doit agir de même dans le cas où les clôtures ont été rompues accidentellement.

Article 18.

Dans le cas où, par suite des circonstances indiquées à l'article précédent, un capitaine, patron ou flotteur est obligé de relâcher à d'autres endroits que ceux visés à l'article 24, alinéa 1er, il doit se conformer aux stipulations suivantes:

1° S'il relâche dans un endroit où se trouve un bureau de douane, il est tenu de s'y présenter et d'observer les instructions qu'il en recevra.

2° S'il n'existe pas de bureau de douane au lieu de relâche, il doit immédiatement donner avis de son arrivée à l'autorité locale qui constate par procès-verbal les circonstances qui l'ont déterminé à relâcher et en donne avis au bureau de douane le plus voisin du même territoire.

3° Si, pour ne pas exposer les marchandises à d'autres dangers, on juge à propos de décharger le navire, bateau ou radeau, le capitaine, patron ou flotteur est tenu de se soumettre à toutes les mesures légales ayant pour objet de prévenir une importation clandestine. Les marchandises qu'il réembarque pour continuer sa route ne sont assujetties à aucun droit d'entrée ou de sortie.

Dans le cas où un capitaine, patron ou flotteur agit de son propre chef, sans demander l'intervention des employés de la douane ou de l'autorité locale, les dispositions de l'art. 17, alinéa 2, lui sont applicables.

Article 19.

Lorsqu'un capitaine, patron ou flotteur est convaincu d'avoir tenté la contrebande, il ne peut invoquer la liberté de navigation de l'Elbe pour mettre soit sa personne, soit les marchandises qu'il a voulu importer ou exporter frauduleusement à l'abri des poursuites dirigées contre lui par les employés de la douane, sans cependant qu'une pareille tentative puisse donner lieu à saisir le reste du chargement, ni, en général, à procéder contre lui plus rigoureusement qu'il n'est prescrit par la législation en vigueur dans l'Etat riverain où la contrebande a été constatée.

Si les bureaux de douane d'un Etat découvrent une différence entre la cargaison et

Stejně musí jednati, byly-li uzávěry náhodou porušeny.

Článek 18.

Je-li kapitán, velitel lodi nebo vůdce vorů následkem okolností uvedených v předchozím článku nucen přistáti v jiných místech, než v místech uvedených ve článku 24, odst. 1., musí se řídití těmito předpisy:

1. Přistane-li v místě, kde je celnice, jest povinen se tam hlásiti a dbáti pokynů, které tam dostane.

2. Není-li na místě přistání celnice, musí ihned hlásiti svůj příjezd místnímu úřadu, který protokolárně zjistí okolnosti, které jej přiměly přistáti, a zpraví o tom nejbližší celnici téhož území.

3. Uzná-li se vhodným vyložiti náklad lodi, člunu nebo voru, aby zboží nebylo vydáno jinému nebezpečí, je kapitán, velitel lodi nebo vůdce vorů povinen podrobiti se všem zákonným opatřením majícím za účel předejiti podloudnému dovozu. Zboží, jež opět naloží k další plavbě, nepodléhá žádnému dovoznímu nebo vývoznímu poplatku.

Jedná-li kapitán, velitel lodi nebo vůdce vorů o své újmě, aniž žádal o zakročení zřízení celního nebo místního úřadu, platí proň ustanovení čl. 17, odst. 2.

Článek 19.

Je-li kapitán, velitel lodi nebo vůdce vorů usvědčen, že se pokusil o podloudnictví, nemůže se dovolávat svobody labské plavby, aby chránil svou osobu nebo zboží, které chtěl podvodně dovéztí nebo vyvéztí, před stíháním celními zřízení; podobný pokus nemůže však býti podnětem k zabavení zbytku nákladu nebo k tomu, aby vůbec proti němu bylo zakročeno přísněji, než ustanovují zákony platné v pobřežním státě, kde podloudnictví bylo zjištěno.

Zjistí-li celnice některého státu rozdíl mezi nákladem a manifestem, bude s kapitánem,

le manifeste, il est fait application au capitaine, patron ou flotteur des lois du pays en vigueur contre les déclarations infidèles.

B. Transit avec transbordement ou allègement.

Article 20.

Les dispositions des articles 16 à 19 sont également applicables au transit avec transbordement ou allègement sous réserve des stipulations suivantes:

Le capitaine ou patron qui désire transborder toute ou partie de sa cargaison ou alléger son navire ou bateau fait part de son intention à l'autorité compétente de l'Etat riverain qui lève les clôtures, surveille les opérations de transbordement ou d'allègement et appose, s'il y a lieu, de nouvelles clôtures; cette autorité vise la liste des marchandises déchargées et en remet, pour être annexé au manifeste, un exemplaire au capitaine ou patron. Celui-ci est alors autorisé à poursuivre, le cas échéant, sa route dans les mêmes conditions que précédemment.

Pour les marchandises déchargées et réexpédiées par l'Elbe sur un autre navire ou bateau, il est établi un manifeste visé par l'autorité compétente; cette autorité a également le droit d'apposer des clôtures sur ce navire ou bateau.

Toutes les autres marchandises sont soumises aux dispositions de l'art. 22.

Article 21.

Sur les points de l'Elbe où le transbordement des marchandises ou l'allègement des navires et bateaux est généralement pratiqué, les services nécessaires doivent être établis et organisés pour que les formalités visées à l'article 20 puissent être effectuées suivant les besoins de la navigation.

La liste de ces points est établie par les Etats riverains et approuvée par la Commission.

C. Importation, exportation, transit avec changement de mode de transport entreposage.

Article 22.

En ce qui concerne les marchandises à l'importation, à l'exportation ou en transit avec changement de mode de transport, ainsi que

velitelem lodi nebo vůdcem vorů naloženo podle zákonů, jež platí v příslušné zemi o nespolehlivých prohlášeních.

B. Průvoz s překládáním neb odlehčením.

Článek 20.

Ustanovení článků 16 až 19 platí rovněž o průvozu s překládáním neb odlehčením s výhradou těchto ustanovení:

Kapitán nebo velitel lodi, který si přeje přeložiti celý svůj náklad nebo jeho část aneb odlehčiti svou loď nebo člun, oznámí svůj úmysl příslušnému úřadu pobřežního státu, který sejme uzávěry, dohlédne na výkony překládací nebo odlehčovací a dá po případě nové uzávěry; tento úřad potvrdí seznam složeného zboží a odevzdá jeden jeho exemplář kapitánu neb veliteli lodi, aby jej přiložil k manifestu. Kapitán neb velitel lodi má pak právo pokračovati v cestě za těchže podmínek jako dříve.

Na zboží vyložené a znovu odeslané po Labi jinou lodí nebo člunem se vyhotoví manifest, potvrzený příslušným úřadem; tento úřad má rovněž právo dáti na tuto loď neb člun uzávěry.

Veškeré jiné zboží podléhá ustanovením čl. 22.

Článek 21.

Na místech Labe, kde se obvykle zboží překládá nebo lodi a čluny odlehčují, musejí býti zřízeny a organizovány potřebné úřady, aby dle požadavků plavby mohly býti vykonány formality uvedené v článku 20.

Seznam těchto míst sestavují pobřežní státy a schvaluje komise.

C. Dovoz, vývoz, průvoz se změnou způsobu dopravy, přechodné uložení.

Článek 22.

Pokud jde o zboží dovážené, vyvážené nebo provážené za změny způsobu dopravy, jakož i o zboží přechodně uložené, řídí se celní for-

les marchandises entreposées, les formalités de douane se règlent d'après la législation générale de l'Etat riverain sur le territoire duquel les opérations s'effectuent.

§ 5.

Dispositions générales.

Article 23.

Toutes les facilités qui seraient accordées par l'un quelconque des Etats riverains sur d'autres voies de terre ou d'eau pour l'importation, l'exportation ou le transit, effectués dans les mêmes conditions, seront également concédées à l'importation, à l'exportation et au transit sur l'Elbe.

Les droits d'entrée et de sortie sur les marchandises dans les ports situés sur cette voie d'eau ne peuvent être plus élevés que ceux auxquels sont soumises les marchandises de même nature, de même provenance et de même destination à l'entrée ou à la sortie par toute autre frontière.

§ 6.

Régime des Ports.

Article 24.

Chacun des Etats riverains fait connaître à la Commission, pour l'étendue de son territoire, tous les ports et lieux publics où les capitaines, patrons et floteurs ont la faculté de déposer ou de prendre un chargement ou de se réfugier. Il en est de même pour les ports et débarcadères privés.

En ce qui concerne l'utilisation des ports et lieux publics ainsi que de leur outillage, et notamment l'affectation de places fixes à quai, les ressortissants, les biens et les pavillons de toutes les Nations seront traités, sous tous les rapports, sur le pied d'une parfaite égalité, de telle sorte qu'aucune distinction ne soit faite au détriment des ressortissants, des biens et du pavillon d'une Puissance quelconque, entre ceux-ci et les ressortissants, les biens et le pavillon de l'Etat riverain lui-même ou de l'Etat dont les ressortissants, les biens et le pavillon jouissent du traitement le plus favorable.

Article 25.

Les Etats riverains veilleront à ce que dans les ports et lieux publics, visés à l'article 24, toutes dispositions nécessaires soient prises, suivant les besoins du trafic, pour faciliter le

malité všeobecným zákonodárstvím pobřežního státu, na jehož území výkony se provádějí.

§ 5.

Všeobecná ustanovení.

Článek 23.

Veškeré úlevy, jež by kterýkoli pobřežní stát poskytl dovozu, vývozu nebo průvozu, konanému za těchže podmínek na jiných pozemních nebo vodních cestách, budou přiznány též dovozu, vývozu a průvozu po Labi.

Dovozní a vývozní poplatky ze zboží v přístavech ležících na této vodní cestě nemohou býti vyšší než ony, jimž podrobena je zboží téhož druhu, původu a místa určení při dovozu nebo vývozu přes kteroukoli jinou hranici.

§ 6.

Přístavní režim.

Článek 24.

Každý pobřežní stát oznámí komisi pro rozsah svého území všechny přístavy a místa veřejná, kde kapitáni, velitelé lodí a vůdcové vorů mohou složit nebo naložit náklad anebo se uchýlit. To platí též pro soukromé přístavy a výkladiště.

Pokud jde o používání přístavů a míst veřejných, jakož i jich zařízení, zejména pak o přiděl stálých míst na přístavišti, bude s příslušníky, majetkem a vlajkami všech národností v každém ohledu nakládáno podle naprosté rovnosti, takže se nebude na újmu příslušníků, majetku a vlajky žádné mocnosti činiti rozdíl mezi nimi a příslušníky, majetkem a vlajkou pobřežního státu samého neb státu, jehož příslušníci, majetek a vlajka požívají největších výhod.

Článek 25.

Pobřežní státy budou pečovat o to, aby v přístavech a místech veřejných, uvedených v článku 24, byla učiněna veškerá nutná opatření dle potřeby obchodu, aby usnadněno bylo

chargement, le déchargement et la mise en entrepôt des marchandises, et d'une manière générale, pour que l'outillage soit tenu en bon état.

L'affectation de places fixes à quai et d'autres installations dans les ports publics ne peut être faite que dans une mesure raisonnable et pleinement compatible avec le libre exercice de la navigation.

Les États riverains mettront en outre à la disposition de la navigation les emplacements nécessaires pour qu'elle puisse effectuer les opérations visées à l'article 21.

Article 26.

L'utilisation des ouvrages et des installations des ports et lieux publics d'embarquement et de débarquement peut donner lieu à la perception de taxes et redevances raisonnables et égales pour tous les pavillons. Les tarifs seront communiqués à la Commission et affichés dans les ports.

Les taxes et redevances ne peuvent être exigées qu'autant que les ouvrages et installations pour l'usage desquels elles ont été établies, ont été effectivement utilisés.

§ 7.

Services publics.

Article 27.

Tout service public établi dans l'intérêt de la navigation sur l'Elbe ou dans un port situé sur cette voie d'eau doit comporter des tarifs publics appliqués uniformément et calculés de manière à ne pas excéder le prix du service rendu. Ces tarifs sont communiqués à la Commission.

Ces dispositions s'appliquent notamment aux services de pilotage tant à l'amont qu'à l'aval de Hambourg et de Harbourg. En amont de ces ports, le pilotage n'est pas obligatoire.

§ 8.

Conditions requises pour la navigation.

Article 28.

Aucun navire, bateau ou radeau ne peut naviguer sur l'Elbe sans avoir à bord le titulaire d'un permis de navigation responsable de la conduite du navire, bateau ou radeau et assisté du personnel prescrit par les règlements de police de la navigation, sauf les exemptions prévues par ces règlements.

nakládání, vykládání a přechodné ukládání zboží a vůbec, aby zařízení bylo udržováno v dobrém stavu.

Příděl stálých míst na přístavišti a jiných zařízení ve veřejných přístavech může se díti jen přiměřeně a úplně slučitelně se svobodným výkonem plavby.

Pobřežní státy dají vedle toho plavbě k volnému použití místa k tomu potřebná, aby mohla prováděti výkony, uvedené v článku 21.

Článek 26.

Za používání staveb a zařízení přístavů a veřejných nákladíšť a výkladišť je možno vybíratí přiměřené poplatky a dávky, stejné pro všechny vlajky. Sazby budou sděleny komisi a vyvěšeny v přístavech.

Poplatky a dávky smí býti požadovány, jen pokud skutečně bylo použito staveb a zařízení, za jejichž použití byly stanoveny.

§ 7.

Veřejné služby.

Článek 27.

Každá veřejná služba, zřízená v zájmu plavby na Labi, neb v přístavu ležícím na této vodní cestě, musí mít sazby veřejné, jednotně vyměřované a počítané tak, aby nepřesahovaly hodnotu poskytnuté služby. Tyto sazby jest oznámiti komisi.

Tato ustanovení platí zejména pro lodivodní službu vykonávanou nad i pod Hamburkem a Harburkem. Nad těmito přístavy lodivodní služba není povinnou.

§ 8.

Podmínky předepsané pro plavbu.

Článek 28.

Nehledě k výjimkám stanoveným tímto řádem, nemůže plouti po Labi žádná loď, člun nebo vor, nemá-li na palubě osoby odpovědné za řízení lodi, člunu nebo voru, mající plavecký patent a ku pomoci personál předepsaný řády plavební policie.

Article 29.

Le permis de navigation est délivré dans les conditions déterminées par le règlement visé à l'article 30:

1° Aux candidats qui ont établi leur domicile dans l'un des pays riverains, par les autorités de ce pays;

2° Aux candidats n'ayant pas leur domicile dans l'un des pays riverains, soit par les autorités d'un des pays riverains, soit par la Commission.

Article 30.

Pour obtenir un permis, il faut avoir pratiqué la navigation sur l'Elbe et avoir subi avec succès un examen de capacité. Les conditions à remplir et le programme de l'examen sont déterminés par un règlement établi comme il est dit à l'article 37 pour les règlements de police de la navigation.

Article 31.

Chaque permis de navigation mentionne les catégories d'engins flottants que le titulaire est autorisé à conduire et les parties de la voie d'eau sur lesquelles il a le droit de naviguer.

Le permis est valable quelle que soit la nationalité du navire, bateau ou radeau conduit par le titulaire.

Article 32.

L'autorité qui a délivré un permis a seule le droit de le retirer.

La Commission peut toutefois exiger le retrait d'un permis dont le titulaire aurait fait preuve d'une incapacité constituant un danger pour la navigation.

Le permis devra être retiré au titulaire qui aura été condamné soit pour contravention grave et réitérée aux règlements concernant la sécurité et la police de la navigation, soit pour faits répétés de contrebande, soit pour crimes contre la propriété.

Article 33.

Toute personne faisant partie de l'équipage d'un bateau naviguant sur l'Elbe doit être muni d'un carnet de route délivré dans les conditions fixées à l'article 29 et suivant un modèle établi par la Commission.

Article 34.

Tout navire ou bateau naviguant sur l'Elbe doit être muni d'un certificat constatant qu'il

Článek 29.

Plavecký patent vydávají za podmínek vyčtených řádem, k němuž odkazuje článek 30:

1. uchazečům, jež mají bydliště v některé pobřežní zemi, úřady této země;

2. uchazečům, nemajícím svého bydliště v některé pobřežní zemi, buď úřady některé pobřežní země nebo komise.

Článek 30.

K dosažení plaveckého patentu je uchazeči třeba prokázat, že provozoval plavbu na Labi, a složit s prospěchem zkoušku způsobilosti. Podmínky, jimž nutno vyhovět, a zkušební program určují se řádem vydaným způsobem stanoveným v článku 37 pro řády plavební policie.

Článek 31.

V každém plaveckém patentu jsou uvedeny druhy plavidel, jež majitel má právo řídit, a části vodní cesty, po kterých má právo plouti.

Patent je platný, ať jeho majitel řídí loď, člun nebo vor příslušný do kteréhokoli státu.

Článek 32.

Úřad, který vydal patent, má jediný právo jej odníti.

Komise může však žádati, aby patent byl odňat majiteli, jenž by osvědčil nezpůsobilost ohrožující plavbu.

Patent musí býti odňat majiteli, který byl odsouzen buď pro těžký a opěťovaný přestupek proti řádům o bezpečnosti a plavební policii, nebo pro opěťované podloudnictví, anebo pro zločin proti vlastnictví.

Článek 33.

Každá osoba z posádky lodi plovoucí po Labi musí býti opatřena služební knížkou vydanou za podmínek stanovených v článku 29 a podle vzorce předepsaného komisí.

Článek 34.

Každá loď nebo člun plovoucí po Labi musí míti průkaz, v němž je potvrzeno, že vyho-

remplit à tous égards, les conditions de sécurité nécessaires à la navigation sur la partie du fleuve qu'il utilise et qui sont fixées dans un règlement établi comme il est dit à l'article 37 pour les règlements de police de la navigation.

Le certificat de navigabilité est délivré par les autorités compétentes des États riverains, pour les navires et bateaux appartenant à leurs ressortissants. Chacun des États contractants peut proposer à la Commission d'agréer des organismes spécialement qualifiés pour la délivrance de ce certificat.

Si un État riverain juge nécessaire de contrôler à ses frais les indications du certificat, ce contrôle ne peut porter, en ce qui concerne les bateaux chargés, que sur les dimensions extérieures du bateau.

Les radeaux doivent satisfaire aux conditions déterminées par un règlement établi comme il est dit à l'alinéa 1er.

Article 35.

A bord de tout navire, bateau ou radeau naviguant sur l'Elbe doivent se trouver un rôle d'équipage et, s'il y a lieu, un manifeste indiquant le poids et la nature des marchandises chargées, le nombre, la nature et les marques des colis ainsi que leurs lieux de chargement et de déchargement. Pour les radeaux, le manifeste indique le nombre, l'espèce et le poids des bois flottés.

Article 36.

Les dispositions des articles 28 à 35 ne sont applicables ni aux navires de mer naviguant entre la pleine mer et Hambourg et Harbourg, ni aux bateaux normalement affectés à la navigation intérieure sur ce secteur.

Lorsque les navires de mer naviguent à l'amont des ports, visés à l'alinéa précédent, les membres de l'équipage ne sont pas soumis aux dispositions de l'article 33.

§ 9.

Règlements de police.

Article 37.

Les États riverains soumettent des projets de règlements de police de la navigation à la Commission qui établit le texte définitif de ces règlements; ceux-ci doivent être aussi uniformes que possible et sont mis en vigueur dans chacun de ces États par un acte législatif ou administratif de l'État appelé à en assurer l'application.

vuje v každém ohledu bezpečnostním podmínkám, kterých vyžaduje plavba na části řeky, jíž používá, a které jsou stanoveny v řádu, vydaném způsobem uvedeným v článku 37 pro řády plavební policie.

Průkaz o způsobilosti lodi ku plavbě vydávají příslušné úřady pobřežních států pro lodi a čluny náležející jejich příslušníkům. Každý ze smluvních států může navrhnouti komisi, aby uznala orgány zvláště způsobilé k vydání tohoto vysvědčení.

Shledá-li některý pobřežní stát nutným provést na své útraty kontrolu údajů průkazu, nemůže se tato kontrola u naložených lodí týkat leč jejich zevnějších rozměrů.

Vory musejí vyhovovati podmínkám určeným v řádu vydaném způsobem stanoveným v odstavci 1.

Článek 35.

Na každé lodi, člunu neb voru, plovoucím po Labi, musí býti seznam posádky, a je-li třeba, i manifest, v němž jest uvedena váha a druh naloženého zboží, počet, druh a označení kusů, jakož i jejich místa naložení a vložení. Při vorech manifest udává počet, druh a váhu plaveného dříví.

Článek 36.

Ustanovení článků 28 až 35 nevztahují se ani na námořní lodi plovoucí mezi širým mořem a Hamburkem a Harburkem, ani na lodi určené normálně pro vnitrozemskou plavbu na této trati.

Plují-li námořní lodi nad přístavy uvedenými v předchozím odstavci, nepodléhají členové posádky ustanovením článku 33.

§ 9.

Policejní řády.

Článek 37.

Pobřežní státy předloží návrhy řádů plavební policie komisi, která stanoví jejich konečné znění; tyto mají býti pokud možno jednotny a budou v každém z těchto států uvedeny v účinnost zákonodárným nebo správním opatřením státu, jenž jest povolán k tomu, aby zajistil jejich provádění.

Les États riverains communiquent à la Commission les règlements qu'ils édictent pour la police et l'exploitation des ports.

Article 38.

Les États riverains communiquent à la Commission les dispositions législatives et administratives concernant la police générale et toutes les autres matières susceptibles d'interresser la navigation. Ces dispositions ne doivent, ni dans leur teneur, ni par leur application, entraver, sans motifs valables, le libre exercice de la navigation.

CHAPITRE IV. OUVRAGES ET TRAVAUX.

Article 39.

Chaque État riverain est tenu d'exécuter à ses frais les travaux d'entretien du chenal, des chemins de halage en usage et des ouvrages, d'assurer la manoeuvre de ces ouvrages ainsi que l'éclairage et le balisage, de prendre les dispositions nécessaires à l'effet d'écarter tous obstacles ou dangers pour la navigation, et d'une manière générale, de maintenir cette navigation dans de bonnes conditions.

Si, en assurant l'entretien prévu à l'alinéa précédent, un État riverain réalise des améliorations, il doit également prendre à sa charge les travaux courants y afférents.

Article 40.

Sur la section formant frontière entre l'Allemagne et la Tchécoslovaquie, les deux États riverains déterminent, d'un commun accord, le mode d'exécution des travaux visés à l'article 39, ainsi que la répartition des dépenses entre eux. A défaut d'une telle entente, la décision appartiendra à la Commission.

Article 41.

Les États riverains fourniront à la Commission la description sommaire de tous travaux autres que ceux visés à l'article 39, qu'ils se proposent d'exécuter ou d'autoriser sur l'Elbe. Cette disposition s'applique tant aux travaux d'amélioration exécutés dans l'intérêt de la navigation qu'à tous autres travaux, tels notamment que les travaux de défense contre les inondations, ainsi que ceux qui concernent les irrigations et l'utilisation des forces hydrauliques.

Pobřežní státy sdělí komisi řády, které vydají pro policii a přístavní provoz.

Článek 38.

Pobřežní státy sdělí komisi zákonodárná a správní ustanovení, týkající se všeobecné policie a všech jiných věcí, jež by mohly mít vztah k zájmům plavby. Tato ustanovení nesmí bez závažných důvodů překážeti svobodnému provozování plavby ani svým obsahem, ani svým prováděním.

HLAVA IV. DÍLA A PRÁCE.

Článek 39.

Každý pobřežní stát jest povinen prováděti na své útraty práce, jichž vyžaduje udržování plavební dráhy, potahových cest, kterých se posud užívá, a staveb, zajistiti používání těchto staveb, jakož i osvětlení a označení plavební dráhy, činiti potřebná opatření k odstranění všech překážek nebo nebezpečí pro plavbu a vůbec udržovati tuto plavbu v dobrém stavu.

Docílí-li pobřežní stát udržováním uvedeným v předchozím odstavci současně zlepšení splavnosti, musí nésti také náklady tím vzniklých běžných prací.

Článek 40.

Na trati, která tvoří hranici mezi Německem a Československem, určí oba pobřežní státy vzájemnou dohodou způsob provádění prací, uvedených v článku 39, jakož i rozvržení výloh mezi sebou. Nedojde-li k takové dohodě, přísluší rozhodnutí komisi.

Článek 41.

Pobřežní státy dodají komisi povšechný popis všech prací kromě prací uvedených v článku 39, jež zamýšlejí provést nebo povolit na Labi. Toto ustanovení platí jak pro zlepšovací práce, prováděné v zájmu plavby, tak i pro všechny ostatní práce, jako jmenovitě práce na ochranu proti povodním, jakož i za účelem zavodňování a využití vodních sil.

La Commission ne peut interdire l'exécution de tels travaux qu'en tant qu'ils auraient des conséquences préjudiciables à la navigation. Dans ses décisions la Commission doit tenir compte de tous les intérêts de l'État riverain qui se propose d'exécuter ou d'autoriser ces travaux.

Si dans le délai de deux mois à dater de la communication, la Commission n'a formulé aucune observation, il pourra être procédé sans autres formalités à l'exécution desdits travaux. Dans le cas contraire, la Commission devra prendre une décision définitive dans le plus bref délai possible, et au plus tard, dans les quatre mois qui suivront l'expiration du premier délai.

Article 42.

La Commission peut, à titre exceptionnel, décider que les dépenses d'établissement de grands travaux d'amélioration et éventuellement les frais d'entretien supplémentaires qu'entraînent ces travaux ou les frais de fonctionnement des ouvrages dont ils comporteraient la construction, pourront être couverts, en tous ou en partie, par des taxes d'un taux modéré. Le projet de tarifs, contenant notamment l'époque proposée pour le commencement de la perception devra être soumis à la Commission avec le projet des travaux. Aucune taxe ne peut être établie ni perçue sans une approbation explicite de la Commission dont le vote n'est acquis que s'il réunit les voix de sept délégués au moins. La Commission a la faculté de limiter à une période déterminée la durée de perception des taxes. Ces taxes ne pourront être prélevées que sur les catégories de navires, bateaux et radeaux dont les travaux auront permis ou facilité la navigation. Elles ne devront en aucun cas excéder, pour chacune des diverses catégories de navires, bateaux et radeaux, le prix du service rendu. Le produit des taxes doit être exclusivement affecté aux travaux qui ont donné naissance à leur établissement.

Article 43.

Sur la base des propositions d'un État riverain, la Commission pourra établir un programme de travaux d'amélioration dont l'exécution serait d'un intérêt primordial.

Sauf motif légitime d'opposition d'un des États riverains, fondé soit sur les conditions mêmes de la navigabilité sur son territoire, soit sur d'autres intérêts tels que, entre

Komise nemůže zapovědět provádění takových prací, lež že by měly škodlivé následky pro plavbu. Ve svých rozhodnutích musí komise přihlížeti ke všem zájmům pobřežního státu, který hodlá provádět nebo povolit tyto práce.

Neučiní-li komise ve lhůtě dvou měsíců ode dne sdělení žádných námitek, bude možno přikročiti bez dalšího řízení ku provádění těchto prací. V opačném případě musí komise učiniti své definitivní rozhodnutí ve lhůtě co možno nejkratší, nejpozději však do čtyř měsíců od uplynutí první lhůty.

Článek 42.

Komise může výjimečně rozhodnouti, že zařizovací náklady velkých staveb zlepšovacích, po případě peníz, o který zvýšil se těmito pracemi náklad udržovací neb náklad na provoz zařízení, jichž výstavbu by v sobě zahrnovaly, bude možno buď v celku neb částečně hraditi poplatky mírné výše. Návrh sazeb, obsahující zejména dobu, kdy má býti započato s vybíráním, budiž předložen komisi současně s návrhem staveb. Žádný poplatek nesmí býti stanoven ani vybírán bez výslovného schválení komise, jejíž usnesení je pravoplatným jen tehdy, sjednotí-li hlasy nejméně 7 delegátů. Komise má právo omeziti vybírání poplatků na určitou dobu. Tyto poplatky bude možno vybírat pouze z druhů lodí, člunů a vorů, kterým tyto stavby umožnily neb usnadnily plavbu. V žádném případě nesmí přesahovati pro kterýkoli z různých druhů lodí, člunů a vorů hodnotu poskytnuté služby. Výnos poplatků musí býti výhradně věnován na stavby, jež byly příčinou jejich zavedení.

Článek 43.

Na návrh některého pobřežního státu bude komise moci stanoviti program zlepšovacích prací, jichž provedení by vyžadovaly zájmy prvního řádu.

Žádný pobřežní stát nebude moci odepřiti provedení prací zahrnutých v řečeném programu za podmínky, že nebude povinen přispívati přímo na náklad, nebude-li míti oprávně-

autres, le maintien du régime normal des eaux, les besoins de l'irrigation, l'utilisation de la force hydraulique ou la nécessité de la construction d'autres voies de communication plus avantageuses, un État riverain ne pourra se refuser à exécuter les travaux compris dans ledit programme à condition de n'être pas tenu de participer directement aux dépenses.

Toutefois ces travaux ne pourront pas être entrepris tant que l'État sur le territoire duquel ils doivent être exécutés s'y oppose du chef d'intérêts vitaux.

CHAPITRE V.

TRIBUNAUX.

Article 44.

Les États riverains font connaître à la Commission le siège et le ressort des tribunaux appelés à juger les contraventions aux prescriptions des règlements de police de la navigation, ainsi que les autres affaires intéressant la navigation, qui seront énumérées dans une convention ultérieure. Le siège de ces tribunaux doit être situé dans des localités aussi rapprochées du fleuve que possible.

Article 45.

La procédure des tribunaux visés à l'article 44 est réglée par la législation de chaque État riverain.

Elle doit être aussi simple et aussi prompte que possible.

Article 46.

L'appel des jugements rendus par lesdits tribunaux pourra être porté, au gré des parties, soit devant le juridiction du pays dans lequel le jugement a été rendu, soit devant la Commission statuant au contentieux.

Article 47.

La procédure de l'appel devant la Commission, ainsi que les détails d'application des dispositions du présent chapitre, seront déterminés par la convention visée à l'article 44. Cette convention, additionnelle à la présente Convention, sera élaborée et conclue dans les mêmes conditions que cette dernière.

něných námitek založených buď přímo na poměrech splavnosti na jeho území, nebo na jiných zájmech, jako jsou na příklad: zachování normálního vodního režimu, potřeba zavodňování vodních sil neb nutnost stavby jiných výhodnějších spojení dopravních.

Tyto práce nebude však možno podniknouti, pokud stát, na jehož území mají být provedeny, se tomu vzpírá z důvodů svých životních zájmů.

HLAVA V.

SOUDY.

Článek 44.

Pobřežní státy oznámí komisi sídlo a obvod soudů, příslušných souditi přestupky proti předpisům řádů plavební policie, jakož i jiné věci, týkající se plavby, které budou vyjmenovány v úmluvě pozdější. Sídlo těchto soudů musí se nalézati v místech co možná nejbližších řece.

Článek 45.

Řízení před soudy, o nichž je řeč v článku 44, upravuje zákonodárství příslušného pobřežního státu.

Řízení budiž co možná nejjednodušší a nejrychlejší.

Článek 46.

Odvolání z rozsudků vydaných zmíněnými soudy lze dle vůle stran podati buď k soudu onoho státu, ve kterém rozsudek byl vydán, neb ke komisi rozhodující jako odvolací stolice.

Článek 47.

Odvolací řízení před komisí, jakož i podrobnosti, jak provedou se ustanovení této hlavy, budou určeny úmluvou uvedenou v článku 44. Úmluva ona, tvořící dodatek k této úmluvě, bude vypracována a sjednána za týchž podmínek jako tato.

CHAPITRE VI. DISPOSITIONS DIVERSES.

§ 1.

Uniformisation des règles applicables en ce qui concerne le commerce et la navigation sur l'Elbe.

Article 48.

La Commission poursuivra, notamment par l'élaboration de projets de Conventions à soumettre aux états intéressés, l'uniformisation du droit et des règles applicables en ce qui concerne le commerce et la navigation sur l'Elbe, ainsi que des conditions générales du travail du personnel de la navigation intérieure employé sur cette voie d'eau.

§ 2.

Application de la convention en temps de Guerre.

Article 49.

Les stipulations de la présente Convention subsistent en temps de guerre dans toute la mesure compatible avec les droits et devoirs de belligérants et des neutres.

Au cas où des événements de guerre obligerait l'Allemagne à prendre des mesures ayant pour effet d'empêcher le libre transit de la Tchécoslovaquie sur l'Elbe, l'Allemagne s'engage à fournir à la Tchécoslovaquie, sauf impossibilité matérielle, une autre voie, autant que possible équivalente, sous réserve de l'observation des mesures de sécurité militaire qui seraient requises.

§ 3.

Bacs.

Article 50.

Les dispositions de la présente Convention ne s'appliquent ni aux bacs, ni aux autres moyens de passage d'une rive à l'autre.

§ 4.

Actes antérieurs.

Article 51.

Les traités, conventions, actes et arrangements relatifs à l'Elbe sont maintenus dans toutes leurs dispositions qui ne sont pas contraires aux stipulations de la présente Convention.

HLAVA VI. RŮZNÁ USTANOVENÍ.

§ 1.

Sjednacení pravidel platných pro obchod a plavbu na Labi.

Článek 48.

Komise bude působiti, zejména vypracováním návrhů úmluv, jež předloží zúčastněným státům, k sjednocení práva a pravidel, platných pro obchod a plavbu na Labi, jakož i všeobecných pracovních podmínek personálu vnitrozemské plavby, zaměstnaného na této vodní cestě.

§ 2.

Platnost úmluvy v době válečné.

Článek 49.

Ustanovení této úmluvy zůstanou v platnosti i v době válečné v rozsahu slučitelném s právy a povinnostmi válčících a neutrální.

Kdyby válečné události donutily Německo k opatřením, jež by měla za následek zamezení volného průvozu Československa po Labi, zavazuje se Německo poskytnouti Československu, ačli to nebude fysickou nemožností, jinou co možná rovnocennou cestu, s výhradou, že budou zachována vojenská bezpečnostní opatření, jež budou žádána.

§ 3.

Přívozy.

Článek 50.

Ustanovení této úmluvy neplatí ani pro přívozy, ani pro jiné prostředky přepravy z jednoho břehu na druhý.

§ 4.

Předchozí smlouvy.

Článek 51.

Smlouvy, úmluvy, ujednání a úpravy týkající se Labe zůstávají v platnosti ve všech svých ustanoveních, jež se nepřiči ustanovením této úmluvy.

§ 5.

Règlements des différends.

Article 52.

La Commission statue sur toute question relative à l'interprétation et à l'application de la présente Convention.

Au cas où un différend surgirait du chef de ces décisions pour motif d'incompétence ou de violation de la Convention, chacun des États contractants pourra en saisir la Société des Nations, suivant la procédure prévue pour le règlement des différends, après que le Commission aura constaté qu'elle a épuisé tous les moyens de conciliation. Pour tout autre motif, la requête en vue du règlement du différend ne pourra être formée que par l'État territorialement intéressé.

§ 6.

Ratification et entrée en vigueur.

Article 53.

Les ratifications de la présente Convention seront déposées au Secrétariat général de la Commission dans le plus bref délai possible et, au plus tard, le 31 mars 1923.

La Convention entrera en vigueur trois mois après la clôture du procès-verbal de dépôt des ratifications.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires susnommés ont signé la présente Convention, rédigée en un seul exemplaire, qui sera déposé dans les archives de la Commission Internationale de l'Elbe et dont une expédition authentique sera remise à chacune des Puissances signataires.

Fait à Dresde, le 22 février 1922.

(L. S.) SEELIGER.
(L. S.) PETERS.
(L. S.) VON NOSTITZ.
(L. S.) KROENIG.
(L. S.) J. BRUNET.
(L. S.) A. CHARGUÉRAUD.
(L. S.) JOHN BALDWIN.
(L. S.) PAULUCCI DI CALBOLI.
(L. S.) ING. BOHUSLAV MÜLLER.
(L. S.) ING. DR. KLÍR.

§ 5.

Urovnání sporů.

Článek 52.

Komise rozhoduje o všech otázkách, týkajících se výkladu a provádění této úmluvy.

Vznikl-li by z těchto rozhodnutí spor pro nepřislušnost nebo porušení úmluvy, může jej každý smluvní stát předložit Společnosti národů podle řádu stanoveného pro urovnání sporů, když byla komise zjistila, že vyčerpala všechny smluvní prostředky. Z každého jiného důvodu může pouze stát územně dotčený podati žádost o urovnání sporu.

§ 6.

Ratifikace a nabytí účinnosti.

Článek 53.

Ratifikační listiny této úmluvy budou uloženy v generálním sekretariátu komise co možná nejdříve, nejpozději pak dne 31. března 1923.

Úmluva nabude působnosti tři měsíce po uzavření protokolu o uložení ratifikací.

Čemuž na svědomí podepsali shora jmenovaní zmocněnci tuto úmluvu, sepsanou v jediném prvopisu, který bude uložen v archivu Mezinárodní labské komise a jehož ověřený opis bude odevzdán každé signatární mocnosti.

Dáno v Drážďanech, 22. února 1922.

(L. S.) SEELIGER.
(L. S.) PETERS.
(L. S.) VON NOSTITZ.
(L. S.) KROENIG.
(L. S.) J. BRUNET.
(L. S.) A. CHARGUÉRAUD.
(L. S.) JOHN BALDWIN.
(L. S.) PAULUCCI DI CALBOLI.
(L. S.) ING. BOHUSLAV MÜLLER.
(L. S.) ING. DR. KLÍR.

Protocole de clôture.

Au moment de procéder à la signature de l'Acte de navigation de l'Elbe, et en vue d'en préciser le sens, les Plénipotentiaires sous-signés sont convenus de ce qui suit:

Ad Article 1.

Il est entendu que la Commission sera appelée à déterminer d'une manière précise le point extrême d'amont du réseau international sur la Vltava.

Ad Article 3.

Il est entendu que la Commission peut tenir des sessions hors de son siège dès qu'elle le juge utile.

Ad Article 4.

Il est entendu que deux délégués de la même nationalité ne peuvent pas se suivre immédiatement à la Présidence, et qu'un même membre ne peut être Président qu'une seule fois dans une période de dix ans.

Ad Article 10.

Il est entendu que, en vue de l'application de l'article 10, les dispositions de l'article 26 n'excluent pas un prélèvement sur les taxes prévues dans ce dernier article.

Ad Article 15.

¹⁰ Il est entendu que l'interdiction visée à l'alinéa 2 de l'article 15 ne s'applique pas aux redevances perçues par les autorités douanières lorsqu'il est fait appel à leurs services en dehors des heures d'ouverture des bureaux ou en dehors des emplacements déterminés où les opérations douanières doivent s'effectuer. Le personnel employé à ces opérations ne doit pas dépasser celui qui est strictement nécessaire.

²⁰ L'Allemagne s'engage à admettre que l'Administration postale tchécoslovaque effectue le transport sur l'Elbe en transit, sans ou avec transbordement, dans les cales clôturées de bateaux, des colis postaux en provenance ou à destination de la République tchécoslovaque. Il est entendu que les colis postaux en question ne peuvent pas contenir des objets énumérés dans l'article 2 de la Convention postale universelle de Madrid, du 30 novembre 1920. L'Allemagne s'engage à ne frapper ce transit d'aucun droit postal ou frais postaux de transit. Les modalités réglant l'exécution de cet engagement feront

Závěrečný protokol.

Přikročující k podpisu labské plavební akty a aby přesně určili její smysl, dohodli se podepsaní zmocněnci takto:

K článku 1.

Rozumí se, že komise bude povolána určití přesně horní konečný bod mezinárodní sítě na Vltavě.

K článku 3.

Rozumí se, že komise může konati zasedání mimo své sídlo, jakmile to uzná prospěšným.

K článku 4.

Rozumí se, že dva delegáti téže národnosti nemohou bezprostředně po sobě následovati v předsednictví a že týž člen může býti předsedou pouze jednou v desetiletém období.

K článku 10.

Rozumí se, že za účelem provedení článku 10 ustanovení článku 26 nevylučují vybírání příplatků na poplatky uvedené v tomto posledním článku.

K článku 15.

1. Rozumí se, že záповěď uvedená v odstavci 2. článku 15 neplatí pro poplatky vybírané celními úřady, požaduje-li se jejich služeb mimo úřední hodiny aneb mimo určená místa, kde celní výkony mají býti prováděny. Personál zaměstnaný při těchto výkonech nesmí přesahovati počtem personál, jenž je nezbytně potřebný.

2. Německo se zavazuje dovoliti, aby poštovní správa československá prováděla po Labi bez překládání neb s překládáním z lodi na loď v uzavřených prostorách lodních transiitní dopravu poštovních balíků, pocházejících z republiky československé nebo do ní určených. Rozumí se, že takové poštovní balíky nesmí obsahovati předměty vyjmenované ve článku 2 Světové poštovní úmluvy madridské z 30. listopadu 1920. Německo se zavazuje, že neuvalí na tento průvoz žádného poštovního poplatku nebo poštovních výloh transiitních. Modalit, jimiž jest upraveno provádění tohoto závazku, budou předmětem

l'objet d'un accord spécial entre les deux États, qui entrera en vigueur à la même date que l'Acte de Navigation.

Ad Article 32.

Il est entendu que les dispositions de l'article 32 ne portent pas atteinte au droit qui appartient légalement au titulaire d'un permis d'exercer un recours contre la décision de retrait.

Ad Article 39.

Il est entendu que l'état de navigabilité de l'Elbe qui doit être maintenu par les travaux visés à l'article 39, ne doit pas être inférieur à celui qui existait en 1914.

Ad Article 42.

Il est entendu que les dispositions de l'article 42 ne portent pas atteinte aux droits et obligations résultant du paragraphe 53 de l'Acte additionnel du 13 avril 1844 ainsi que de l'article 1er du Traité du 22 juin 1870 dans ses rapports avec ledit paragraphe 53.

Ad Article 44—47.

Il est entendu que les tribunaux visés dans les articles 44—47 comprennent également les autorités administratives chargées de prononcer des peines en matière de contraventions aux règlements de police de la navigation.

Ad Article 47.

Il est entendu que les dispositions de l'article 47 ne préjugent pas des droits et obligations résultant du Traité de Versailles.

Ad Article 49.

10 Il est entendu que l'utilisation de la nouvelle voie visée à l'article 49 pourra se faire dans toute la mesure compatible avec les droits et devoirs des belligérants et des neutres.

20 dans le cas visé à l'alinéa 2 de l'Article 49 où, par suite d'impossibilité matérielle, une voie autant que possible équivalente à l'Elbe ne serait pas fournie à la Tchécoslovaquie, les États signataires s'efforceront de procurer à celle-ci d'autres moyens de communication avec la mer.

Il est entendu en outre que pour l'application de tous les articles de l'Acte de navigation de l'Elbe, en parlant des États riverains est visée également l'Allemagne.

zvláštní dohody mezi oběma státy, jež vstoupí v účinnost týž den jako Plavební akta.

K článku 32.

Rozumí se, že ustanovení článku 32 není na újmu právu, jež podle zákona přísluší majiteli plaveckého patentu k podání rekursu proti rozhodnutí o odnětí patentu.

K článku 39.

Rozumí se, že stav splavnosti Labe, který má být udržován pracemi uvedenými v článku 39, nemá být horší onoho, jaký byl roku 1914.

K článku 42.

Rozumí se, že ustanovení čl. 42 nejsou na újmu práv a závazků, vyplývajících z paragrafu 53 Dodatečné akty z 13. dubna 1844, jakož i z článku 1 smlouvy z 22. června 1870 v souvislosti s řečeným paragrafem 53.

K článku 44—47.

Rozumí se, že soudy, uvedené v člancích 44 až 47 zahrnují v sobě rovněž správní úřady, jimž přísluší přisuzovati tresty ve věcech přestupků proti řádům plavební policie.

K článku 47.

Rozumí se, že ustanovení článku 47 nejsou na újmu právům a závazkům, vyplývajícím ze smlouvy Versailleské.

K článku 49.

1. Rozumí se, že nové cesty, uvedené ve článku 49, může být používáno v rozsahu slučitelném s právy a závazky válčících a neutrálnů.

2. Když by následkem fyzické nemožnosti v případě uvedeném v odstavci 2. článku 49 nebyla Československu poskytnuta cesta co možná rovnocenná s Labem, vynasnaží se signatární státy opatřiti mu jiné dopravní prostředky spojující s mořem.

Rozumí se, že při použití kteréhokoliv článku Labské plavební akty míní se i Německo, mluví-li se o pobřežních státech nebo o státech územně dotčených.

En foi de quoi, les soussignés ont dressé le présent Protocole, qui aura la même force et durée que l'Acte auquel il se rapporte.

Fait à Dresde, le 22 février 1922.

(L. S.) SEELIGER.

(L. S.) PETERS.

(L. S.) VON NOSTITZ.

(L. S.) KROENIG.

(L. S.) J. BRUNET.

(L. S.) A. CHARGUÉRAUD.

(L. S.) JOHN BALDWIN.

(L. S.) PAULUCCI DI CALBOLI.

(L. S.) ING. BOHUSLAV MÜLLER.

(L. S.) ING. DR. KLÍR.

Protocole additionnel

à l'Acte de navigation de l'Elbe signé
à Dresde, le 22 Février 1922.

Les Puissances signataires de l'Acte de Navigation de l'Elbe, ayant reconnu d'un commun accord la nécessité de prolonger les délais de ratifications tels qu'ils ont été prévus par l'article 53 de cet Acte International, déclarent que le dépôt des ratifications sur le dit Acte pourra être valablement effectué jusqu'au 30 Juin 1923.

En foi de quoi, les soussignés, dûment autorisés par leurs Gouvernements, ont signé le présent protocole additionnel qui sera annexé à l'Acte auquel il se rapporte et dont une expédition sera remise à chacune de Puissances signataires.

Fait à Paris, le trente-et-un Mars 1923.

VON HOESCH.

E. DE GAIFFIER.

A. CHARGUÉRAUD.

ERIC PHIPPS.

ROMANO AVEZZANA.

VICTOR BRAF.

Čemuž na svědomí sepsali podepsaní tento protokol, který bude míti tutéž účinnost a totéž trvání jako akta, k níž se vztahuje.

Dáno v Drážďanech, 22. února 1922.

(L. S.) SEELIGER.

(L. S.) PETERS.

(L. S.) VON NOSTITZ.

(L. S.) KROENIG.

(L. S.) J. BRUNET.

(L. S.) A. CHARGUÉRAUD.

(L. S.) JOHN BALDWIN.

(L. S.) PAULICCI DI CALBOLI.

(L. S.) ING. BOHUSLAV MÜLLER.

(L. S.) ING. DR. KLÍR.

Dodatkový protokol

k Labské plavební aktě, podepsané v Drážďanech dne 22. února 1922.

Signatární mocnosti Labské plavební akty prohlašují, uznávše společnou dohodou za nutno prodloužiti ratifikační lhůty předepsané článkem 53 této mezinárodní akty, že uložení ratifikací řečené akty bude možno platně provést až do 30. června 1923.

Čemuž na svědomí podepsali podepsaní, byvše k tomu řádně zmocnění svými vládami, tento dodatkový protokol, jenž bude připojen k aktě, které se týče, a jehož ověřený opis bude doručen každé ze signatárních mocností.

Dáno v Paříži dne 31. března 1923.

VON HOESCH.

E. DE GAIFFIER.

A. CHARGUÉRAUD.

ERIC PHIPPS.

ROMANO AVEZZANA.

VIKTOR BRAF.

AYANT VU ET EXAMINÉ LES DITS ACTE ET PROTOCOLES NOUS LES DÉCLARONS APPROUVÉS, ACCEPTÉS, RATIFIÉS ET CONFIRMÉS ET PAR LE POUVOIR DE CES PRÉSENTES, SIGNÉES DE NOTRE MAIN, NOUS LES APPROUVONS, ACCEPTONS, RATIFIONS ET CONFIRMONS, PROMETTANT PAR NOTRE PAROLE, AU NOM DE LA RÉPUBLIQUE TCHÉCOSLOVAQUE, DE LES OBSERVER FERMEMENT ET INVIOLEBLEMENT ET DE NE PAS PERMETTRE QU'IL Y SOIT CONTREVENU POUR QUELQUE CAUSE OU QUELQUE PRÉTEXTE QUE CE SOIT.

EN FOI DE QUOI, NOUS AVONS ORDONNÉ QUE LES PRÉSENTES FUSSENT DONNÉES ET REVÊTUES DU SCAU DE LA RÉPUBLIQUE.

DONNÉ AU CHATEAU DE PRAHA, LE 9 JUIN 1923.

PRÉSIDENT
DE LA RÉPUBLIQUE TCHÉCOSLOVAQUE:

T. G. MASARYK m. p.

MINISTRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES:

Dr. EDVARD BENEŠ m. p.

SHLÉDNUVŠE A PROZKOU MAVŠE TUTO AKTU A PROTOKOLY, PROHLAŠUJEME JE ZA SCHVÁLENY, PŘIJATY, POTVRZENY A UTVRZENY A MOCÍ LISTU TOHOTO, PODEPSANÉHO NAŠÍ RUKOU VLASTNÍ, JE SCHVALUJEME, PŘIJÍMÁME, POTVRZUJEME A UTVRZUJEME, SLIBUJÍCÍ SLOVEM SVÝM, JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ, ŽE JI PEVNĚ A NEPORUŠITELNĚ ZACHOVÁME A NEDOPUSTÍME, ABY PROTI NÍ JEDNÁNO BYLO Z JAKÉKOLI PŘÍČINY A JAKÝMKOLI VYMYŠLENÝM ZPŮSOBEM.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST VYHOTOVITI KÁZALI A K NĚMU PEČETĚ REPUBLIKY PŘITISKNOUTI DALI.

JENŽ JEST DÁN NA HRADĚ PRAŽSKÉM DNE 9. ČERVNA 1923.

PRESIDENT
REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:

T. G. MASARYK v. r.

MINISTR ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ:

Dr. EDVARD BENEŠ v. r.

Tato úmluva se vyhlašuje s tím, že Národní shromáždění republiky československé vyslovilo s ní souhlas.

Ratifikační listiny všech smluvních států byly podle článku 53 Akty složeny v Paříži ve lhůtě předepsané Dodatkovým protokolem z 31. března 1923.

Mezinárodní působnosti nabyla úmluva dnem 1. října 1923 ve všech smluvních státech.

Dr. Beneš v. r.